

даше твърдѣ добръ. Самата тая мѣстностъ, отъ която се любувахъ на красивия Балканъ, е една вълнообразна възвишенностъ, покрита съ бранища и раскошни фруктовни градини. По тая възвишенностъ сѣ расположени не далеко едно отъ друго слѣдующитѣ села: Стоманеци въ 2—3¹/₂ вер. отъ шосето, при Червенъ Бръгъ къмъ западъ, на западъ отъ Стоманецъ въ 2—2¹/₂ версти с. Зелено Дърво, на сѣверъ отъ сѣщото село въ 2¹/₂—3 вер. с. Баевци, на западъ отъ това послѣдното въ 3 версти с. Спасетата, на сѣверо-истокъ отъ Зелено Дърво въ 3¹/₂ версти с. Шишковци и, най-послѣ, сѣщо отъ Зелено Дърво въ 3—3¹/₂ вер. на сѣверъ с. Топлишъ, което се намира въ долината на р. Янтра.

Днесъ пристигнаха и останалитѣ вчера при Червенъ Бръгъ дружини, които се расположиха при околнитѣ села. До сега не бѣха послѣдвали никакви распореждания относително укрѣпяването на позицията, или пъкъ за настѣпване, спорѣдъ както се говореше, а оставахме си на сѣщото мѣсто, на което се бѣхме спрѣли.

Отъ 15 до 20 Августа. Ползувахме се отъ много желаната почивка въ най-широка смисълъ на думата. Отъ добрата и изобилна храна: чорба, яхния и каша, добъръ прѣсенъ хлѣбъ и ракия, даже и вино, — опълченцитѣ съвсѣмъ дойдоха въ себе си. Бодри, весели и засмѣни, тѣ себираха на бивуака на купчени, приказваха си за славното минало по отчаяната отбрана, или пѣяха юнашки--патриотически пѣсни. Твърдѣ често подъ мелодичнитѣ звукове на кавала, или пискливия гласъ на гайдата, тѣ — опълченцитѣ завиваха и закършваха българското хоро, или пъкъ добритѣ играчи на рженици показваха на другаритѣ си своето искусство. При всичко това, опълченцитѣ съвсѣмъ не бѣха доволни отъ положението си. Не бѣха доволни, защото не се сбѣдна тѣхното желание да нападнемъ противника, защото, както не веднѣжъ казахъ по горѣ, пушкитѣ шаспо бѣха дошли вече до съвършенна негодностъ и най насетнѣ, защото нѣмаха най потрѣбното облѣкло. По облѣклото си опълченцитѣ повече